

Idazlanak markatzea eta kalifikatzea

Atalak metodoa < Joseba Butroe

- E - M - Z ardatzak
- Parametro zehaztuak
- Z ardatzerako formula eta taula
- Z kalifikazio objektiboa eta proportzionala

Praktika > B2 testuak (BATX2)

Zk	B2 (BATX2 maila)	kal	Zehaztasunak / Z indizea: 100
2.1	<i>Futbolarekiko grina</i>	7,4	2.1 - 2.5 Idazlanak (> 200 hitz) Gogoetarako: landutako gai bat, testuak, informazioak, eztabaida...
2.2	<i>Museoak</i>	2,5	
2.3	<i>Bidaiatzea</i>	6,6	
2.4	<i>Teknologia gure egunerokoan</i>		
2.5	<i>Kalamuaren kontsumoa</i>		
2.6	<i>Berandu da gelditzeko</i>	6,15	2.6 - 2.10 Iruzkina azterketa (> 300 hitz) Irakurri eta landutako eleberri baten azalpena edo iruzkina, testu zati bat abiapuntu delarik • <i>Berandu da gelditzeko</i> • ...
2.7	<i>Bilbao-New York-Bilbao</i>	5,7	
2.8	<i>Bihotz gosetien kluba</i>	3,2	
2.9	<i>Ostegunak</i>		
2.10	<i>Larunbatak</i>		

2.1 B2-BATX2 | 1 Idazlana

FUTBOLAREKIKO GRINA

XVIII. mendearen erdialdean Ingalaterran futbola asmatu zenean, bertako biztanleek ez zuten pentsatu, ezta imajinatu ere, aisialdirako erabiltzen zuten kirola munduan zehar arakastatsua bilakatzea. Hasiera batean futbolak kutsu entretenigarria soilik zuen, kirola praktikatzearekin batera, noski. Hala ere, laster batean, industrializazioaren laguntzaz, Europa osotik hedatu zen, onarpen sozial handia izan zuelarik. Gainera, klase-gizartearen sorrerarekin futbol talde desberdinak sortzen joan ziren, klase bakoitza errepresentatzen zutenak.

Gizartean zeuden desberdintasunak eraginda, klub bakoitzak bere inguruneko idealak berenganatu zituen gaur egungo egoerara iritsi arte. Nabariak dira, hiri berdin batean, auzo langilearen taldearen eta aberatsaren arteko desberdintasunak. Honen adibide argi bat Londres da, non West Ham auzo langileko futbol taldeak Chelsea auzoko taldearekin duen areriotasuna argi ikusten den. Gainera, 70ko hamarkadan garatu ziren mugimendu ultrak edo "hooligan"-ak klubaren arteko gatazkek areagotu zituzten, eta gaur egun ere Europa osoko harmaitan nabaritu ahal ditugu.

Futbolarekiko grina ikusita, enpresa pribatu askok inbertitzea erabaki zuten, eta epe luzean ikusi da erabaki ezinhobea dela. Harrigarria da, esaterako, telebistek irabazten duten diru kopurua futbola emateagatik. Noski klubak mantentzen laguntzen dutela, baina eurek ere zerbeitxo irabazten dute. Azken finean, futbola negozio bilakatu da eta onartu beharra daukagu, gustatu ala ez.

Beraz, esan dezakegu futbola kirol bat baino gehiago bihurtu dela, izugarrizko pasioak mugitzen dituela. Baina, ona ahal da hainbeste arreta jartzea aisialdirako ekintza batean? Jende askok uste duenez, futbolak gure bizitza profesionaleko baita pertsonaleko denbora asko kentzen digu. Futbola denbora-pasa bat da, ez da haratago joan behar, gauza garrantzitsuagoak daudenez.

Hitz kopurua: .....

Edukia	.....	/ 2,5
Moldea	.....	/ 2,5
Zuzent.	.....	/ 5
Guztira	.....	/ 10

2.1 B2-BATX2 | 2 Markatuta eta kalifikatuta

FUTBOLAREKIKO GRINA

XVIII. mendearen erdialdean Ingalaterran futbola asmatu zenean, bertako biztanleek ez zuten pentsatu, ezta imajinatu ere, aisialdirako erabiltzen zuten kirola munduan zehar arakastatsua bilakatzeko. Hasiera batean futbola kutsu entretenigarria soilik zuen, kirola praktikatzearekin batera, noski. Hala ere, laster batean, industrializazioaren laguntzaz, Europa osotik hedatu zen, onarpen sozial handia izan zuelarik. Gainera, klase-gizartearen sorrerarekin futbol talde desberdinak sortzen joan ziren, klase bakoitza errepresentatzen zutenak.

Gizartean zeuden desberdintasunak eraginda, klub bakoitzak bere inguruneko idealak berenganatu zituen gaur egungo egoerara iritsi arte. Nabariak dira, hiri berdin batean, auzo langilearen taldearen eta aberatsaren arteko desberdintasunak. Honen adibide argi bat Londres da, non West Ham auzo langileko futbol taldeak Chelsea auzoko taldearekin duen areriotasuna argi ikusten den. Gainera, 70ko hamarkadan garatu ziren mugimendu ultrak edo "hooligan"-ak klubaren arteko gatazka areagotu zituzten, eta gaur egun ere Europa osoko harmaletan nabaritu ahal ditugu.

Futbolarekiko grina ikusita, enpresa pribatu askok inbertitzea erabaki zuten, eta epe luzean ikusi da erabaki ezin hobe delako. Harrigarria da, esaterako, telebistek irabazten duten diru kopurua futbola emateagatik. [Noski klubak mantentzen laguntzen dutela,] baina euren ere zerbaiteko irabazten dute. Azken finean, futbola negozio bilakatu da eta onartu beharra daukagu, gustatu da ez.

Beraz, esan dezakegu futbola kirol bat baino gehiago bihurtu dela, izugarriko pasioak mugitzen dituela. Baina, ona ahal da hainbeste arreta jartzea aisialdirako ekintza batean? Jende askok uste duenez, futbola gure bizitza profesionaleko baita pertsonaleko denbora asko kentzen digu. Futbola denbora-pasa bat da, ez da haratago joan behar, gauza garrantzitsuagoak daudenez.

Hitz kopurua: 241

Akatsak 8,0
 $8,0 \times 100 / 241$

Edukia	2,3	/ 2,5
Moldea	2,1	/ 2,5
Zuzent.	3,0	/ 5
Guztira	7,4	/ 10

2.1 B2-BATX2 | 3 Zuzenduta (moldapenak nabarmenduta)

FUTBOLAREKIKO GRINA

XVIII. mendearen erdialdean Ingalaterran futbola asmatu zenean, hango biztanleek ez zuten pentsatu, ezta imajinatu ere, aisialdirako erabiltzen zuten kirola munduan zehar arakastatsua bilakatuko zenik. Hasiera batean futbolak kutsu entretenigarria soilik zuen, kirola praktikatzearekin batera, noski. Hala ere, laster batean, industrializazioaren laguntzaz, Europa osotik hedatu zen, onarpen sozial handia izan zuelarik. Gainera, klase-gizartearen sorrerarekin futbol talde desberdinak sortzen joan ziren, klase bakoitza errepresentatzen zutenak.

Gizartean zeuden desberdintasunak eraginda, klub bakoitzak bere inguruneko idealak bereganatu zituen, gaur egungo egoerara iritsi arte. Nabariak dira, hiri bereberetan, auzo langilearen taldearen eta aberatsaren arteko desberdintasunak. Horren adibide argi bat Londres da, non West Ham auzo langileko futbol taldeak Chelsea auzoko taldearekin duen areriotasuna argi ikusten den. Gainera, 70eko hamarkadan garatu ziren mugimendu ultrek edo "hooligan"ek klubaren arteko gatazka areagotu zituzten, eta gaur egun ere Europa osoko harmailetan ikus ditzakegu.

Futbolarekiko grina ikusita, enpresa pribatu askok inbertitzea erabaki zuten, eta epe luzean ikusi da erabaki ezin hobea dela. Harrigarria da, esaterako, telebistek irabazten duten diru kopurua futbola emateagatik. Noski, klubak mantentzen laguntzen dute, baina eurek ere zertxobait irabazten dute. Azken finean, futbola negozio bilakatu da eta onartu beharra dugu, gustatu ala ez.

Beraz, esan dezakegu futbola kirol bat baino gehiago bihurtu dela, izugarritzko pasioak mugitzen dituela. Baina, ona al da hainbesteko arreta jartzea aisialdirako ekintza batean? Jende askok uste duenez, futbolak gure bizitza profesionaleko eta bai pertsonaleko denbora asko kentzen digu. Futbola denbora-pasa bat da, ez da haratago joan behar, gauza garrantzitsuagoak daude eta.

Lehen Kal. 7,4
Zuzenketa +2,0
Azken Kal. > 9,4

2.1 B2-BATX2 | 4 Azken bertsioa (marka barik)

FUTBOLAREKIKO GRINA

XVIII. mendearen erdialdean Ingalaterran futbola asmatu zenean, hango biztanleek ez zuten pentsatu, ezta imajinatu ere, aisialdirako erabiltzen zuten kirola munduan zehar arakastatsua bilakatuko zenik. Hasiera batean futbolak kutsu entretenigarria soilik zuen, kirola praktikatzearekin batera, noski. Hala ere, laster batean, industrializazioaren laguntzaz, Europa osotik hedatu zen, onarpen sozial handia izan zuelarik. Gainera, klase-gizartearen sorrerarekin futbol talde desberdinak sortzen joan ziren, klase bakoitza errepresentatzen zutenak.

Gizartean zeuden desberdintasunak eraginda, klub bakoitzak bere inguruneko idealak bereganatu zituen, gaur egungo egoerara iritsi arte. Nabariak dira, hiri bereberetan, auzo langilearen taldearen eta aberatsaren arteko desberdintasunak. Horren adibide argi bat Londres da, non West Ham auzo langileko futbol taldeak Chelsea auzoko taldearekin duen areriotasuna argi ikusten den. Gainera, 70eko hamarkadan garatu ziren mugimendu ultrek edo "hooligan"ek klubaren arteko gatazka areagotu zituzten, eta gaur egun ere Europa osoko harmailetan ikus ditzakegu.

Futbolarekiko grina ikusita, enpresa pribatu askok inbertitzea erabaki zuten, eta epe luzean ikusi da erabaki ezin hobea dela. Harrigarria da, esaterako, telebistek irabazten duten diru kopurua futbola emateagatik. Noski, klubak mantentzen laguntzen dute, baina eurek ere zertxobait irabazten dute. Azken finean, futbola negozio bilakatu da eta onartu beharra dugu, gustatu ala ez.

Beraz, esan dezakegu futbola kirol bat baino gehiago bihurtu dela, izugarrizko pasioak mugitzen dituela. Baina, ona al da hainbesteko arreta jartzea aisialdirako ekintza batean? Jende askok uste duenez, futbolak gure bizitza profesionaleko eta bai pertsonaleko denbora asko kentzen digu. Futbola denbora-pasa bat da, ez da haratago joan behar, gauza garrantzitsuagoak daude eta.

2.2 B2-BATX2 | 1 Idazlana

MUSEOAK

Munduan zehar milaka museo daude. Batzuk oso fama handia dute. Horren adibide da Louvre, Pariseko museoa. Museo mota ezberdin asko dago: margolanetzkoak, eskulturenak, arkeologikoak... Normalean garrantzia izan duten objektuak daude ikusgai. Zenbaitetan museoak hainbat gauza ezberdin ezkaintzen ditu. Artistek dirua jasotzen dute beren lanak galerietan egoteagatik.

Esan beharra daukat nik ez dudala museotara joateko ohiturarik. Ez dut uste interesgarria izan daitekeenik. Azken urteotan, ordea, gehiago gustatu zaizkit. Suposatzen dut hori gertatu zaidala helduagoa naizelako eta hobeto ulertzen dudalako artea. Museo mota batzuk beste batzuekin alderatuta hobeak dira. Badago mota bat asko gustuko dudana, zientziatzkoa. Bartzelonako zientzia museoan egona naiz eta ondo erabilitako denbora dela uste dut. Adina aipatu dut zaletasuna azaltzerakoan. Louvre museoan egon nintzenean "Mona Lisa" margolan famatua ikusi nuen baina zoritxarrez gaur egun ez dut ezer ez gogoratzen. Beste hainbat museo famatuetan egon naiz eta esan beharra dut zenbait margolanek ez dutela merezi han egotea. Artista asko ezin hobeak dira baina gero ikusi dezakezu artista berdinarekin lan bat eta haserretu zaitezke.

Nire iritziz museo batek jendea erakartzeko egin beharko lukeena ikusleak entretenitzea da. Ariketa interaktibo bidez jendea museotara joateko grina piztu behar da. Lehenbizi burura etortzen zaiguna museoari buruz ari garenean aspergarriak direla da, ideia hori desagertuarazi behar dugu eta nire ustez umeengan eragin behar da; izan ere, haiek dira herrialdeko etorkizuna. Gazteak erakartzea izan beharko zen helburu nagusia jende gehiago museotara joanarazteko.

Hitz kopurua: .....

Edukia	.....	/ 2,5
Moldea	.....	/ 2,5
Zuzent.	.....	/ 5
Guztira	.....	/ 10

2.2 B2-BATX2 | 2 Markatuta eta kalifikatuta

MUSEOAK

Munduan zehar milaka museo daude. Batzuk oso fama handia dute. Horren adibide da Louvre, Pariseko museoa. Museo mota ezberdin asko dago: margolanezkoak, eskulturenak, arkeologikoak... Normalean garrantzia izan duten objektuak daude ikusgai. Zenbaitetan museoak hainbat gauza ezberdin ezkaintzen ditu. Artistek dirua jasotzen dute beren lanak galerietan egoteagatik.

Esan beharra daukat nik ez dudala museotara joateko ohiturarik. [Ez dut uste interesgarria izan daitekeenik.] Azken urteotan, ordea, gehiago gustatu zaizkit. Suposatzen dut hori gertatu zaidala helduagoa naizelako eta hobeto ulertzen dudalako artea. Museo mota batzuk [beste batzuekin alderatuta hobeak dira.] Badago mota bat asko gustuko dudana, zientziazkoa. Bartzelonako zientzia museoan egona naiz eta ondo erabilitako denbora dela uste dut. Adina aipatu dut zaletasuna azaltzerakoan. Louvre museoan egon nintzenean "Mona Lisa" margolan famatua ikusi nuen baina zoritxarrez gaur egun [ez dut ezer ez] gogoratzen. Beste [hainbat museo famatuetan] egon naiz eta esan beharra dut zenbait margolanek ez dutela merezi han egotea. Artista asko ezin hobeak dira baina gero ikusi dezakezu artista berdinaren lan bat eta haserretu zaitezke.

Nire iritziz museo batek jendea erakartzeko egin beharko lukeena ikusleak entretenitzea da. Ariketa interaktiboen bidez jendea museotara joateko grina piztu behar da. [Lehenbizi burura etortzen zaiguna museo*ei* buruz ari garenean aspergarriak direla da,] [hori desagertuarazi behar dugu eta nire ustez umeengan eragin behar da; izan ere, haiek dira herrialdeko etorkizuna. Gazteak erakartzea izan beharko zen helburu nagusia.] jende gehiago museotara joanarazteko.

Hitz kopurua: 225

Akatsak 19,5
19,5 x 100 / 225

Edukia	.1,6.....	/ 2,5
Moldea	..0,9.....	/ 2,5
Zuzent.	..0,0.....	/ 5
Guztira	..2,5.....	/ 10

2.2 B2-BATX2 | 3 Zuzenduta (moldapenak nabarmenduta)

MUSEOAK

Munduan zehar milaka museo daude. Batzuek oso fama handia dute. Horren adibide da Louvre, Pariseko museoa. Museo mota ezberdin asko dago: margolanenak, eskulturenak, arkeologikoak... Normalean, garrantzia duten objektuak egoten dira ikusgai. Zenbaitetan, museoek hainbat gauza ezberdin eskaintzen dituzte. Artistek dirua jasotzen dute beren lanak galerietan egoteagatik.

Esan beharra daukat nik ez dudala museoetara joateko ohiturarik izan. Ez nuen uste interesgarria izan zitekeenik. Azken urteotan, ordea, gehiago gustatzen zaizkit. Suposatzen dut hori gertatu zaidala helduagoa naizelako eta hobeto ulertzen dudalako artea. Museo mota batzuk beste batzuen aldean hobeak dira. Badago mota bat oso gustuko dudana, zientziakoa. Bartzelonako zientzia museoan egona naiz eta ondo erabilitako denbora dela uste dut. Adina aipatu dut zaletasuna azaltzerakoan. Louvre museoan egon nintzenean "Mona Lisa" margolan famatua ikusi nuen baina, zoritxarrez, gaur egun ez dut ezer gogoratzen. Beste hainbat museo famatutan egon naiz eta esan beharra dut zenbait margolanek ez dutela merezi han egotea. Artista asko ezin hobeak dira, baina gero ikus dezakezu artista horien lan bat eta haserretu egin zaitezke.

Nire iritziz, museoek jendea erakartzeko egin beharko luketena da ikusleak entretenitu. Ariketa interaktiboek bidez jendearen artean museoetara joateko grina piztu behar da. Ze, lehenbizi museoetara buruz ari garenean burura etortzen zaiguna zera da, aspergarriak direla. Horregatik, ideia hori desagerrarazi behar dugu eta, nire ustez, umeengan eragin behar da; izan ere, eurak dira etorkizuna. Gazteak erakartzea izan beharko litzateke helburu nagusia, jende gehiago joan dadin museoetara.

Lehen Kal. 2,5
Zuzenketa +2,0
Azken Kal. > 4,5

2.2 B2-BATX2 | 4 Azken bertsioa (marka barik)

MUSEOAK

Munduan zehar milaka museo daude. Batzuek oso fama handia dute. Horren adibide da Louvre, Pariseko museoa. Museo mota ezberdin asko dago: margolanenak, eskulturenak, arkeologikoak... Normalean, garrantzia duten objektuak egoten dira ikusgai. Zenbaitetan, museoek hainbat gauza ezberdin eskaintzen dituzte. Artistek dirua jasotzen dute beren lanak galerietan egoteagatik.

Esan beharra daukat nik ez dudala museoetara joateko ohiturarik izan. Ez nuen uste interesgarria izan zitekeenik. Azken urteotan, ordea, gehiago gustatzen zaizkit. Suposatzen dut hori gertatu zaidala helduagoa naizelako eta hobeto ulertzen dudalako artea. Museo mota batzuk beste batzuen aldean hobeak dira. Badago mota bat oso gustuko dudana, zientziakoa. Bartzelonako zientzia museoan egona naiz eta ondo erabilitako denbora dela uste dut. Adina aipatu dut zaletasuna azaltzerakoan. Louvre museoan egon nintzenean "Mona Lisa" margolan famatua ikusi nuen baina, zoritxarrez, gaur egun ez dut ezer gogoratzen. Beste hainbat museo famatutan egon naiz eta esan beharra dut zenbait margolanek ez dutela merezi han egotea. Artista asko ezin hobeak dira, baina gero ikus dezakezu artista horien lan bat eta haserretu egin zaitezke.

Nire iritziz, museoek jendea erakartzeko egin beharko luketena da ikusleak entretenitu. Ariketa interaktiboaren bidez jendearen artean museoetara joateko grina piztu behar da. Ze, lehenbizi museoetara buruz ari garenean burura etortzen zaiguna zera da, aspergarriak direla. Horregatik, ideia hori desagerrarazi behar dugu eta, nire ustez, umeengan eragin behar da; izan ere, eurak dira etorkizuna. Gazteak erakartzea izan beharko litzateke helburu nagusia, jende gehiago joan dadin museoetara.

2.3 B2-BATX2 | 1 Idazlana

BIDAIAZTEA

Gaur egun, hainbat helburu desberdinekin bidaiatzen da. Alde batetik, kultura berriak ezagutzeko eta jende desberdinarekin harremanetan jartzeko balio digu. Bestetik, helburu didaktikoa eduki dezake ere; hizkuntza berri bat ikasteko, adibidez. Horrez gain, askotan gazteak bidaiatzearen arrazoia nagusienetarikoa lana da. Normalean ikasketak amaitutakoan zaila izaten da Euskal Herrian eta Espainian lana aurkitzea, krisia dela eta. Horregatik atzerrira (Alemaniara, Estatu Batuetara...) alde egitea dira alternatiba ezagunenak. Hala ere, gaur egungo biztanleriaren portzentaia handi batek aisiarako bidaiatzen du, lagunekin edo familiarekin, eguneroko bizimodutik deskonektatzeko eta esperientzia on bat bizitzeko asmoarekin.

Hainbat bidaia mota daude, horien artean oporretako bidaiak dira ohikoenak, udan, neguan edo Aste Santuko oporretan gehienok urtean behin behintzat egiten ditugunak. Halaber, ezti-bidaiak, ikasketa bidaiak eta lan-bidaiak ere oso komunak izaten dira. Bidaiaren helmugari erreparatuz edo bidaiari kopuruari, aniztasun handia topatzen dugu: atzerrira doazenak, isla paradisiako batetara, bakarrik edo taldeka...

Nire bizitzan zehar egin ditudan bidaia guztietatik bat aukeratu beharko banu, honekin geratuko nintzateke: Duela hiru urte lagun batzuekin Ingalaterrara joan nintzenean. Hura esperientzia ahaztezina izan zen niretzat. Izan ere, bakarrik bidaiatzen nuen lehen aldia zen, eta hiru aste horiek atzerrian egoteak gurasoan inolako laguntzarik jaso gabe, nahiko independizatu ninduen, eta neure kabuz baliatzen ikasi behar izan nuen. Jende berria ezagutu eta haiekin harremanak estutu nituen. Horretarako, hizkuntza ia ezezagun batean moldatzen nahitaez ikasi behar nuen. Bidaia horrek benetan arrasto handi bat utzi du nigan.

Ondorioz, esan dezaket leku desberdinetara bidaiatzea gure garapenerako oso lagungarria eta komenigarria dela.

Hitz kopurua: .....

Edukia	.....	/ 2,5
Moldea	.....	/ 2,5
Zuzent.	.....	/ 5
Guztira	.....	/ 10

2.3 B2-BATX2 | 2 Markatuta eta kalifikatuta

BIDAIAZTEA

Gaur egun, hainbat helburu desberdinekin bidaiatzen da. Alde batetik, kultura berriak ezagutzeko eta jende desberdinarekin harremanetan jartzeko balio dugu. Bestetik, helburu didaktikoa eduki dezake ere; hizkuntza berri bat ikasteko, adibidez. Horrez gain, askotan gazteak bidaiatzearen arrazoia nagusienetarikoa lana da. Normalean ikasketak amaitutakoan zaila izaten da Euskal Herrian eta Espainian lana aurkitzea, krisia dela eta. Horregatik atzerrira (Alemaniarra, Estatu Batuetara...) alde egitea dira alternatiba ezagunenak. Hala ere, gaur egungo biztanleriaren portzentzia handi batek aisiarako bidaiatzen du, lagunekin edo familiarekin, eguneroko bizimodutik deskonektatzeko eta esperientzia on bat bizitzeko asmoarekin.

Hainbat bidaia mota daude, horien artean oporretako bidaiak dira ohikoenak, udan, neguan edo Aste Santuko oporretan gehienok urtean behin behintzat egiten ditugunak. Halaber, [ezti-bidaiak, ikasketak bidaiak eta lan-bidaiak] ere oso komunak izaten dira. Bidaiaren helmugari erreparatuz edo bidaiari kopuruari, aniztasun handia topatzen dugu: atzerrira doazenak, isla paradisiako batetara, bakarrik edo taldeka...

Nire bizitzan zehar egin ditudan bidaia guztietatik bat aukeratu behar ko banu, honekin geratuko nintzateke: Duela hiru urte lagun batzuekin Ingalaterrara joan nintzenean. Hura esperientzia ahaztezina izan zen niretzat. Izan ere, bakarrik bidaiatzen nuen lehen aldia zen, eta hiru aste horiek atzerrian egoteak gurasoen inolako laguntzarik jaso gabe, nahiko independizatu ninduen, eta neure kabuz baliatzen ikasi behar izan nuen. Jende berria ezagutu eta haiekin harremanak estutu nituen. Horretarako, hizkuntza ia ezezagun batean moldatzen nahitaez ikasi behar nuen. Bidaia horrek benetan arrasto handi bat utzi du nigan.

Ondorioz, esan dezaket leku desberdinetara bidaiatzea gure garapenerako oso lagungarria eta komenigarria dela.

Hitz kopurua: 239

Akatsak 9,0
 $0,0 \times 100 / 239$

Edukia	2,1	/ 2,5
Moldea	2,0	/ 2,5
Zuzent.	2,5	/ 5
Guztira	6,6	/ 10

BIDAIAZEA

Gaur egun, hainbat helburu desberdinekin bidaiatzen da. Alde batetik, kultura berriak ezagutzeko eta jende desberdinarekin harremanetan jartzeko balio digu; bestetik, helburu didaktikoa ere eduki dezake, hizkuntza berri bat ikasteko, adibidez. Horrez gain, askotan gazteek bidaiatzearen arrazoi nagusienetakoa lana izaten da. Normalean, ikasketak amaitutakoan zaila izaten da Euskal Herrian eta Espainian lana aurkitzea, krisia dela eta. Horregatik, atzerrira (Alemania, Estatu Batuak...) alde egitea dira alternatiba ezagunenak. Hala ere, gaur eguneko biztanleen portzentaje handi batek aisiarako bidaiatzen du, lagunekin edo familiarekin, eguneroko bizimodutik deskonektatzeko eta esperientzia on bat bizitzeko asmoarekin.

Hainbat bidaia mota daude, eta horien artean oporretako bidaiak dira ohikoenak, udan, neguan edo Aste Santuko oporretan gehienok urtean behin, behintzat, egiten ditugunak. Halaber, eztei-bidaiak, ikasketa-bidaiak eta lan-bidaiak ere oso arruntak izaten dira. Bidaiaren helmugari erreparatuz edo bidaiari kopuruari, aniztasun handia topatzen dugu: atzerrira doazenak, isla paradisiako batera, bakarrik edo taldeka...

Nire bizitzan egin ditudan bidaia guztietatik bat aukeratu beharko banu, honekin geratuko nintzateke: duela hiru urte lagun batzuekin Ingalaterrara joan nintzena. Hura esperientzia ahaztezina izan zen niretzat. Izan ere, bakarrik bidaiatzen nuen lehen aldia zen, eta hiru aste horiek atzerrian egoteak, gurasoen inolako laguntzarik jaso gabe, nahiko independizatu ninduen, eta neure kabuz baliatzen ikasi behar izan nuen. Jende berria ezagutu eta haiekin harremanak estutu nituen. Horretarako, hizkuntza ia ezezagun batean moldatzen nahitaez ikasi behar izan nuen. Bidaia horrek benetan arrasto handia utzi du nigan.

Ondorioz, esan dezaket leku desberdinetara bidaiatzea gure garapenerako oso lagungarria eta komenigarria dela.

Lehen Kal. 6,6
Zuzenketa +2,0
Azken Kal. > 8,6

2.3 B2-BATX2 | 4 Azken bertsioa (marka barik)

BIDAIATZEA

Gaur egun, hainbat helburu desberdinekin bidaiatzen da. Alde batetik, kultura berriak ezagutzeko eta jende desberdinarekin harremanetan jartzeko balio digu; bestetik, helburu didaktikoa ere eduki dezake, hizkuntza berri bat ikasteko, adibidez. Horrez gain, askotan gazteek bidaiatzearen arrazoi nagusienetakoa lana izaten da. Normalean, ikasketak amaitutakoan zaila izaten da Euskal Herrian eta Espainian lana aurkitzea, krisia dela eta. Horregatik, atzerrira (Alemania, Estatu Batuak...) alde egitea dira alternatiba ezagunenak. Hala ere, gaur eguneko biztanleen portzentaje handi batek aisiarako bidaiatzen du, lagunekin edo familiarekin, eguneroko bizimodutik deskonektatzeko eta esperientzia on bat bizitzeko asmoarekin.

Hainbat bidaiari mota daude, eta horien artean oporretako bidaiak dira ohikoena, udan, neguan edo Aste Santuko oporretan gehienok urtean behin, behintzat, egiten ditugunak. Halaber, eztei-bidaiak, ikasketak-bidaiak eta lan-bidaiak ere oso arruntak izaten dira. Bidaiaren helmugari erreparatuz edo bidaiari kopuruari, aniztasun handia topatzen dugu: atzerrira doazenak, isla paradisiako batera, bakarrik edo taldeka...

Nire bizitzan egin ditudan bidaiari guztietatik bat aukeratu beharko banu, honekin geratuko nintzateke: duela hiru urte lagun batzuekin Ingalaterrara joan nintzena. Hura esperientzia ahaztezina izan zen niretzat. Izan ere, bakarrik bidaiatzen nuen lehen aldian zen, eta hiru aste horiek atzerrian egoteak, gurasoen inolako laguntzarik jaso gabe, nahiko independizatu ninduen, eta neure kabuz baliatzen ikasi behar izan nuen. Jende berria ezagutu eta haiekin harremanak estutu nituen. Horretarako, hizkuntza ia ezezagun batean moldatzen nahitaez ikasi behar izan nuen. Bidaiari horrek benetan arrasto handia utzi du nigan.

Ondorioz, esan dezaket leku desberdinetara bidaiatzea gure garapenerako oso lagungarria eta komenigarria dela.

2.6 B2-BATX2 | 1 Idazlana

BERANDU DA GELDITZEKO

Hemen dugun pasarte hau Berandu da gelditzeko eleberriari dagokio. Eleberri hau Unai Iturriagak (Durango 1974) idatzi zuen 1999an. Iturriaga idazlea izateaz aparte, bertsolaria eta musikaria ere bada. Eleberri honetaz gain, badu beste bat: Isladak (1997).

Liburu honek tratatzen dituen gaiak alkohola, drogak, musika eta amodioa dira, batik bat. Gaur egungo kontu arruntak azaltzen direnez, obra garaikidea dela esan dezakegu. Hala ere, esandako horiek, azpigaiak besterik ez dira; izan ere, eleberriak aurrera egin ahala, geroz eta gailentasun handiagoa bereganatzen duen gai bat azaltzen da: ETA.

Mikel dugu eleberri honen protagonista. Kazetaritza ikasketak egin dituen arren, ez du bere bizitzan fundamentuzko ezer egiteko asmorik. Dionisosekin batera bizi da, honen lepora. Parrandan ateratzea maite du, eta horrelakoetan izugarritzko mozkorrak harrapatzen ditu. Gainera baxu-jolea da Zuria Beltz musika taldean, Jon eta Anerekin batera. Egun batean Jokin ezagutzen du. Hau ETA-ko kidea da eta Mikeli fabore txiki bat eskatzen dio, gerora, gure protagonista arazoetan sartuko duena.

Mikelen aitaren lehengusuaren semea, Luis Alberdi, aldizkari xume baten jabea da. Haren aitari esker, Mikelek bertan egiten du lan. Mikelen ustetan, Luis "ergela" eta "leloa" da. Aurrean dugun pasarte honetan, Mikel lehengusuaren bulegoan aurkitzen da. Gazteak Txurdinagako auzoari buruzko artikulua bat idatzi du eta lehengusuak bere lan txukuna zoriontzen dabil. Horretaz aparte, Luisek bere aldizkaria jende xehearentzako bideratua dagoela ari da esaten, non artikulua sinpleak idatzi behar dira. Mikelek ez du uste bere lehengusua zuzen dabilenik, baina nahiago du isilik gelditu.

Nobela hau 19 kapitulutan eraikita dago. Horietatik 16-k narratzaile orojakilea dute eta orainaldian daude idatzita. Kapitulu hauek, istorioaren ildo zuzena jarraitzen dute. Bestalde, badaude 3 kapitulu, denbora horretatik kanpo geratzen direla, hau da, iraganean. Kasu honetan narratzailea orojakilea da baita ere, baina lehenaldian aritzen da.

Obra honek aipatu beharreko zenbait baliabide ditu. Hasteko, pertsonaiak hikan mintzatzen dira. Baina elkarrizketak ez dauden tokietan, hau da, narrazioetan, narratzailea euskara batuaz mintzatzen da. Gainera, askotan, protagonistak barne elkarrizketak egiten ditu. Horrelakoetan, Mikel bere buruarekin hasten da hizketan eta, horri esker idazleak zer pentsatzen duen jakin dezake zehaztasunez.

Eleberri honetan agertzen den lekuri nabarmenena Bilbo da: Somera kalea, Atxuri, San Frantzisko, dira Mikelen bizitzaren lekuko. Bilbotik kanpo Gasteiz eta Gipuzkoako Antzuola herria ere aipatuak izaten dira. Amaierarte ez da Euskal Herritik kanpoko lekuri agertzen, Mikelek Parisera alde egiten duen arte.

Hori esanda interesgarria da bukaeran, Mikel Parisera ailegatzen denean, ezagutzen duen mutila. Izan ere, mutil mexikar hau emakume baten etxean bizi da, alokairurik ordaindu gabe. Esan daiteke hori paralelismo txiki bat dela Mikelen bizitzarekin.

Bukatzeko oso nabarmena den baliabide bat, idazlea bera protagonistengatik aipatua izatearena da. Gure lagunak parrandan daudela, Unai Iturriaga bertsolaria bera aipatzen baitute.

Hitz kopurua: .....

Edukia ..... / 2,5

Moldea ..... / 2,5

Zuzent. .... / 5

Guztira ..... / **10**

2.6 B2-BATX2 | 2 Markatuta eta kalifikatuta

BERANDU DA GELDITZEKO

Hemen dugun pasarte hau Berandu da gelditzeko eleberriri dagokio. Eleberri hau Unai Iturriagak (Durango 1974) idatzi zuen 1999an. Iturriaga idazlea izateaz aparte, bertsolaria eta musikaria ere bada. Eleberri honetaz gain, badu beste bat: Isladak (1997).

Liburu honek tratatzen dituen gaiak alkohola, drogak, musika eta amodioa dira, batik bat. Gaur egungo kontu arruntak azaltzen direnez, obra garaikidea dela esan dezakegu. Hala ere, esandako horiek, azpigiak besterik ez dira; izan ere, eleberririk aurrera egin ahala, geroz eta gailentasun handiagoa bereganatzen duen gai bat azaltzen da: ETA.

Mikel dugu eleberri honen protagonista. Kazetaritza ikasketak egin dituen arren, ez du bere bizitzan fundamentuzko ezer egiteko asmorik. Dionisosekin batera bizi da, honen lepora. Parrandan ateratzea maite du, eta horrelakoetan izugarritzko mozkorrak harrapatzen ditu. Gainera baxu-jolea da Zuria Beltz musika taldean, Jon eta Anerekin batera. Egun batean Jokin ezagutzen du. Hau ETA-kidea da eta Mikeli fabore txiki bat eskatzen dio, gerora, gure protagonista arazoetan sartuko duena.

Mikelen aitaren lehengusuaren semea, Luis Alberdi, aldizkari xume baten jabea da. Haren aitari esker, Mikelek bertan egiten du lan. Mikelen ustetan, Luis "ergela" eta "leloa" da. Aurrean dugun pasarte honetan, Mikel lehengusuaren bulegoan aurkitzen da. Gazteak Txurdingako auzoari buruzko artikulua bat idatzi du eta lehengusuak bere lan txukuna zoriontzen dabil. Horretaz aparte, Luisek bere aldizkaria jende xehearentzako bideratua dagoela ari da esaten, [non artikulua sinpleak idatzi behar dira.] Mikelek ez du uste bere lehengusua zuzen dabilenik, baina nahiago du isilik gelditu.

Nobela hau 19 kapitulutan eraikita dago. Horietatik 16-8 narratzaile orojakilea dute eta orainaldian daude idatzita. Kapitulu hauek, istorioaren ildo zuzena jarraitzen dute. Bestalde, badaude 3 kapitulu, denbora horretatik kanpo geratzen direla, hau da, iraganean. [Kasu honetan narratzailea orojakilea da baita ere.] baina lehenaldian aritzen da.

Obra honek aipatu beharreko zenbait baliabide ditu. Hasteko, pertsonaiek hikan mintzatzen dira. Baina [elkarrizketak ez dauden tokietan] hau da, narrazioetan, narratzailea euskaratuaz mintzatzen da. Gainera, askotan, protagonistak barne elkarrizketak egiten ditu. Horrelakoetan, Mikel bere buruarekin hasten da hizketan eta, horri esker idazleak zer pentsatzen duen jakin dezake zehaztasunez.

Eleberri honetan agertzen den lekurik nabarmenena Bilbo da: Somera kalea, Atxuri, San Frantzisko, dira Mikelen bizitzaren lekuko. Bilbotik kanpo Gasteiz eta Gipuzkoako Antzuola herria ere aipatuak izaten dira. Amaitzerate ez da Euskal Herritik kanpoko lekurik agertzen, Mikelek Parisera alde egiten duen arte.

Hori esanda interesgarria da bukaeran, Mikel Parisera ailegatzen denean, ezagutzen duen mutila. Izan ere, mutil mexikar hau emakume baten etxean bizi da, alokairurik ordaindu gabe. Esan daiteke hori paralelismo txiki bat dela Mikelen bizitzarekin.

Bukatzeo oso nabarmena den baliabide bat, idazlea bera protagonistengatik aipatua izatearena da. Gure lagunak parrandan daudela, Unai Iturriaga bertsolaria bera aipatzen baitute.

Hitz kopurua: 430

Edukia	2,2	/ 2,5
Moldea	2,2	/ 2,5
Zuzent.	1,75	/ 5
Guztira	6,15	/ 10

AKATSAK 19,5

19,5 x 100 / 430

2.6 B2-BATX2 | 3 Zuzenduta (moldapenak nabarmenduta)

BERANDU DA GELDITZEKO

Hemen dugun pasarte hau Berandu da gelditzeko eleberriari dagokio. Eleberri hori Unai Iturriagak (Durango, 1974) idatzi zuen 1999an. Iturriaga, idazlea izateaz aparte, bertsolaria eta musikaria ere bada. Eleberri horrez gain, badu beste bat: Isladak (1997).

Liburu honek tratatzen dituen gaiak alkohola, drogak, musika eta amodioa dira, batik bat. Gaur eguneko kontu arruntak azaltzen direnez, obra garaiakidea dela esan dezakegu. Hala ere, esandako horiek, azpigiak besterik ez dira; izan ere, eleberriak aurrera egin ahala, geroz eta gailentasun handiagoa bereganatzen duen gai bat azaltzen da: ETA.

Mikel dugu eleberri honetako protagonista. Kazetaritza ikasketak egin dituen arren, ez du bere bizitzan fundamentuzko ezer egiteko asmorik. Dionisosekin batera bizi da, haren lepotik. Parrandan ateratzea maite du, eta horrelakoetan izugarriko mozkorrak harrapatzen ditu. Gainera, baxu-jolea da Zuria Beltz musika taldean, Jon eta Anerekin batera. Egun batean Jokin ezagutuko du. Hau ETAKo kidea da eta Mikeli fabore txiki bat eskatzen dio, gerora, gure protagonista arazoetan sartuko duena.

Mikelen aitaren lehengusuaren semea, Luis Alberdi, aldizkari xume baten jabea da. Haren aitari esker, Mikelek han egiten du lan. Mikelen ustetan, Luis "ergela" eta "leloa" da. Aurrean dugun pasartean, Mikel lehengusuaren bulegoan dago. Gazteak Txurdiagako auzoari buruzko artikulua bat idatzi du eta lehengusua bere lan txukuna zoriontzen dabil. Horretaz aparte, Luis bere aldizkaria jende xeheari bideratuta dagoela ari da esaten, non artikulua sinpleak idatzi behar diren. Mikelek ez du uste bere lehengusua zuzen dabilenik, baina nahiago du isilik geratu.

Nobela hau 19 kapitulutan eraikita dago. Horietatik 16k narratzaile orojakilea dute eta orainaldian daude idatzita. Kapitulu horiek istorioaren ildo zuzena jarraitzen dute. Bestalde, badaude hiru kapitulu denbora horretatik kanpo geratzen direnak, hau da, iraganean. Kasu honetan ere narratzailea orojakilea da, baina lehenaldian aritzen da.

Obra honek aipatu beharreko zenbait baliabide ditu. Hasteko, pertsonaiak hikan mintzatzen dira. Baina elkarrizketarik ez dagoen tokietan, hau da, narrazioetan, narratzailea euskara batuan mintzatzen da. Gainera, askotan, protagonistak barne bakarrizketak egiten ditu. Horrelakoetan, Mikel bere buruarekin hasten da hizketan eta, horri esker, idazleak zer pentsatzen duen jakin dezake zehaztasunez.

Eleberri honetan agertzen den lekuri nabarmenena Bilbo da: Somera kalea, Atxuri, San Frantzisko, dira Mikelen bizitzaren lekuko. Bilbotik kanpo Gasteiz eta Gipuzkoako Antzuola herria ere aipatzen dira. Amaierara arte ez da Euskal Herriatik kanpoko lekuri agertzen, Mikelek Parisera alde egiten duen arte.

Hori esanda, interesgarria da bukaeran, Mikel Parisera ailegatzen denean, ezagutzen duen mutila. Izan ere, mutil mexikar hori emakume baten etxean bizi da, alokairurik ordaindu gabe. Esan daiteke hori paralelismo txiki bat dela Mikelen bizitzarekin.

Bukatzeko, oso nabarmena den baliabide bat zera da, idazlea bera protagonistek aipatua izatea, gure lagunak parrandan daudela, Unai Iturriaga bertsolaria bera aipatzen baitute.

Lehen kal. 6,15
Zuzenketa +2,0
Azken kal. > 8,15

2.6 B2-BATX2 | 4 Azken bertsioa (marka barik)

BERANDU DA GELDITZEKO

Hemen dugun pasarte hau Berandu da gelditzeko eleberriari dagokio. Eleberri hori Unai Iturriagak (Durango, 1974) idatzi zuen 1999an. Iturriaga, idazlea izateaz aparte, bertsolaria eta musikaria ere bada. Eleberri horrez gain, badu beste bat: Isladak (1997).

Liburu honek tratatzen dituen gaiak alkohola, drogak, musika eta amodioa dira, batik bat. Gaur eguneko kontu arruntak azaltzen direnez, obra garaiakidea dela esan dezakegu. Hala ere, esandako horiek, azpigaiak besterik ez dira; izan ere, eleberriak aurrera egin ahala, geroz eta gailentasun handiagoa bereganatzen duen gai bat azaltzen da: ETA.

Mikel dugu eleberri honetako protagonista. Kazetaritza ikasketak egin dituen arren, ez du bere bizitzan fundamentuzko ezer egiteko asmorik. Dionisosekin batera bizi da, haren lepotik. Parrandan ateratzea maite du, eta horrelakoetan izugarriko mozkorrak harrapatzen ditu. Gainera, baxu-jolea da Zuria Beltz musika taldean, Jon eta Anerekin batera. Egun batean Jokin ezagutuko du. Hau ETako kidea da eta Mikeli fabore txiki bat eskatzen dio, gerora, gure protagonista arazoetan sartuko duena.

Mikelen aitaren lehengusuaren semea, Luis Alberdi, aldizkari xume baten jabea da. Haren aitari esker, Mikelek han egiten du lan. Mikelen ustetan, Luis "ergela" eta "leloa" da. Aurrean dugun pasartean, Mikel lehengusuaren bulegoan dago. Gazteak Txurdinagako auzoari buruzko artikulu bat idatzi du eta lehengusua bere lan txukuna zoriontzen dabil. Horretaz aparte, Luis bere aldizkaria jende xeheari bideratuta dagoela ari da esaten, non artikulu sinpleak idatzi behar diren. Mikelek ez du uste bere lehengusua zuzen dabilenik, baina nahiago du isilik geratu.

Nobela hau 19 kapitulutan eraikita dago. Horietatik 16k narratzaile orojakilea dute eta orainaldian daude idatzita. Kapitulu horiek istorioaren ildo zuzena jarraitzen dute. Bestalde, badaude hiru kapitulu denbora horretatik kanpo geratzen direnak, hau da, iraganean. Kasu honetan ere narratzailea orojakilea da, baina lehenaldian aritzen da.

Obra honek aipatu beharreko zenbait baliabide ditu. Hasteko, pertsonaiak hikan mintzatzen dira. Baina elkarrizketarik ez dagoen tokietan, hau da, narrazioetan, narratzailea euskara batuan mintzatzen da. Gainera, askotan, protagonistak barne bakarrizketak egiten ditu. Horrelakoetan, Mikel bere buruarekin hasten da hizketan eta, horri esker, idazleak zer pentsatzen duen jakin dezake zehaztasunez.

Eleberri honetan agertzen den lekuri nabarmenena Bilbo da: Somera kalea, Atxuri, San Frantzisko, dira Mikelen bizitzaren lekuko. Bilbotik kanpo Gasteiz eta Gipuzkoako Antzuola herria ere aipatzen dira. Amaierara arte ez da Euskal Herriatik kanpoko lekuri agertzen, Mikelek Parisera alde egiten duen arte.

Hori esanda, interesgarria da bukaeran, Mikel Parisera ailegatzen denean, ezagutzen duen mutila. Izan ere, mutil mexikar hori emakume baten etxean bizi da, alokairurik ordaindu gabe. Esan daiteke hori paralelismo txiki bat dela Mikelen bizitzarekin.

Bukatzeko, oso nabarmena den baliabide bat zera da, idazlea bera protagonistek aipatua izatea, gure lagunak parrandan daudela, Unai Iturriaga bertsolaria bera aipatzen baitute.

2.7 B2-BATX2 | 1 Idazlana

BILBAO-NEW YORK-BILBAO

Pasarte hau Bilbao-New York-Bilbao liburuaren parte da, Kirmen Uribek idatzitakoa. 1970ean jaio zen Ondarroan, Bizkaian, arrantzale familiakoa. Euskal filologia ikasi zuen Gasteizen eta Trenton, Italian ere ikasi zuen. Kartzelan egon zen derrigorrezko soldaduzka egin ez zuelako. Bilbao-New York-Bilbao bere lehenengo nobela izan zen eta jakin-min handia piztu zuen. Hainbat sari eman zizkioten nobela honengatik, Kritika saria eta Espainiako Literatur saria. Gainera, 14 hizkuntzetara dago itzulita albanieraz adibidez.

Nobela honetan, idazlea bera da protagonista eta prestatzen ari den nobela baten kontaketa egiten du, New Yorkeko JFK-ra egiten duen bidai bat aitzakiatzat harturik. Prestatzen ari den nobela euskal arrantzaren bilakaeraren azterketa egiten du eta, horretarako, Uribe familiaren azken hiru belaunaldiak aztertzen ditu. Liborio aitona, "Dos Amigos" itsasontzia erabiltzen zuen arrantzan ibilitzeko. Izen horren zergatiak jakin-mina sortzen du idazlean eta beste laguna nor den jakiteko inbestigatzen hasten da. Horrela, Bastida arkitektoa eta Arteta margolaria bere aitona bizi izan garrantzi handia izan zutela deskubritzen du, hondartzan zituen udatarrantzako kasetetan ezagutu zituen intelektuak. Intelektualen inguruko jendearekin elkarrizketak izaten ditu eta, azkenean, izena itsasontziaren aurreko jabeak jarri ziolaz jabetzen da. Bestalde, aita Jose "Toki-Argi" itsasontzian lan egiten zuen, Eskoziatik hurbil zegoen Rockall inguruan arrantzan ibiltzea gustoko zuen. Honak, bere semeei lurreko lan bat bilatzeko esan zien, eta, horrela, Kirmen Uribek lehorreko lana aukeratu zuen. Protagonista bere emaztea den Nerearekin bizi da eta hark aurretik zuen Unai semearekin.

Emandako pasartean hiru belaunaldiak agertzen dira. Aitonari buruz ez da ezer esaten baina bai bere lagun zen Bastidari buruz. Kirmen Uribek Carmen Bastidarekin kontaktuan jarri zen eta honak eguneroko bat eman zion, informazio gisa. Bestalde, aita Joseren istorioa agertzen da, idazlearena ere dena. Aita lemazaina zen eta denbora gutxi pasatzen zuen familiarekin. Horregatik egiten zituzten horrelako bidaiak. Nahiz eta aitak lehorreko lan bat nahi zuen bere semeentzako, belaunaldiz belaunaldi igarotako lana ere jakin behar zuten. Azkenik, protagonistaren beraren istorioa agertzen da, Bilboko Loiu aireportutik New Yorkeko JFK aireportura egiten duen bidai.

Orokorrean, nobela entretengarri bat dela esan dezakegu, gehienbat euskaldunentzat. Honekin, gure aurreko belaunaldietako ohiturak gaur egun ditugunekin konparazio bat egiten duenez, haien bizitzaz asko ikas dezakegu. Gainera, nahiz eta flash-back-ak eta anekdoten kontaketa erabiltzen duen, istorio lineala da, ildo nagusi bati jarraitzen baitio. Bestalde, hainbat istorio desberdin tartekatzeak ulermena oztopa dezake, ez duelako istorioen arteko banaketa ondo zehazten, saltoka ibiliko bazen bezala kontatzen du.

Baliabide desberdinak erabiltzen ditu, nahiz eta gehien agertzen dena narrazioa izan, deskribapenak eta elkarrizketak tartekatzen ditu. Deskribapenak egiterakoan, oso behatzailea den idazlea delaz ohartzen gara, egoerak zehaztasun askorekin kontatzen baititu.

Hitz kopurua: .....

Edukia	.....	/ 2,5
Moldea	.....	/ 2,5
Zuzent.	.....	/ 5
Guztira	.....	/ 10

2.7 B2-BATX2 | 2 Markatuta eta kalifikatuta

BILBAO-NEW YORK-BILBAO

Pasarte hau Bilbao-New York-Bilbao liburuaren parte da, Kirmen Uribek idatzitakoa. 1970ean jaio zen Ondarroan, Bizkaian, arrantzale familiakoa. Euskal filologia ikasi zuen Gasteizen eta Trenton, Italian ere ikasi zuen. Kartzelan egon zen derrigorrezko soldaduzka egin ez zuelako. Bilbao-New York-Bilbao bere lehenengo nobela izan zen eta jakin-min handia piztu zuen. Hainbat sari eman zizkioten nobela honengatik, Kritika saria eta Espainiako Literatur saria. Gainera, 14 hizkuntzetara dago itzultita albanieraz adibidez.

Nobela honetan, idazlea bera da protagonista eta prestatzen ari den nobela baten kontaketa egiten du, New Yorkeko JFK-ra egiten duen bidai bat aitzakiatzat harturik. Prestatzen ari den nobela euskal arrantzaren bilakaeraren azterketa egiten du eta, horretarako, Uribe familiaren azken hiru belaunaldiak aztertzen ditu. Liborio aitona, "Dos Amigos" itsasontzia erabiltzen zuen arrantzan ibilitzeko. Izen horren zergatiak jakin-mina sortzen du idazlean eta beste laguna nor den jakiteko inbestigatzen hasten da. Horrela, Bastida arkitektoa eta Arteta margolaria bere aitonaaren bizitzan garrantzi handia izan zutela deskubritzen du, hondartzan zituen udatiarrentzako kasetetan ezagutu zituen intelektualak. Intelektualen inguruko jendearekin elkarrizketak izaten ditu eta, azkenean, izena itsasontziaren aurreko jabeak jarri ziolaz jabetzen da. Bestalde, aita Jose "Toki-Argi" itsasontzian lan egiten zuen, Eskoziatik hurbil zegoen Rockall inguruan arrantzan ibiltzea gustoko zuen. Honek, bere semeei lurreko lan bat bilatzeko esan zien, eta, horrela, Kirmen Uribek lehorreko lana aukeratu zuen. Protagonista bere emaztea den Nerearekin bizi da eta hark aurretik zuen Unai semearekin.

Emandako pasartean hiru belaunaldiak agertzen dira. Aitonari buruz ez da ezer esaten baina bai bere lagun zen Bastidari buruz. Kirmen Uribek Carmen Bastidarekin kontaktuan jarri zen eta honek eguneroko bat eman zion, informazio gisa. Bestalde, aita Joseren istorioa agertzen da, idazlearena ere dena. Aita lemazaina zen eta denbora gutxi pasatzen zuen familiarekin. Horregatik egiten zituzten horrelako bidaiak. Nahiz eta aitak lehorreko lan bat nahi zuen bere semeentzako, belaunaldiz belaunaldi igarotako lana ere jakin behar zuten. Azkenik, protagonistaren beraren istorioa agertzen da, Bilboko Loiu aireportutik New Yorkeko JFK aireportura egiten duen bidaia.

Orokorrean, nobela entretengarri bat dela esan dezakegu, gehienbat euskaldunentzat. Honekin, gure aurreko belaunaldietako ohiturak gaur egun ditugunekin konparazio bat egiten duenez, haien bizitzaz asko ikas dezakegu. Gainera, nahiz eta flash-back-ak eta anekdoten kontaketa erabiltzen duen, istorio lineala da, ildo nagusi bati jarraitzen baitio. Bestalde, hainbat istorio desberdin tartekatzeak ulermena oztopa dezake, ez duelako istorioen arteko banaketa ondo zehazten, saltoka ibiliko bazen bezala kontatzen du.

Baliabide desberdinak erabiltzen ditu, nahiz eta gehien agertzen dena narrazioa izan, deskribapenak eta elkarrizketak tartekatzen ditu. Deskribapenak egiterakoan, oso behatzailea den idazlea delaz ohartzen gara, egoerak zehaztasun askorekin kontatzen baititu.

Hitz kopurua: 419

Akatsak 17,5
17,5 x 100 / 419

Edukia	2,0	/ 2,5
Moldea	1,7	/ 2,5
Zuzent.	2,0	/ 5
Guztira	5,7	/ 10

BILBAO-NEW YORK-BILBAO

Pasarte hau Bilbao-New York-Bilbao liburuaaren parte da, Kirmen Uribek idatzitakoa. 1970ean jaio zen Ondarroan, Bizkaian, arrantzale familia batean. Euskal Filologia ikasi zuen Gasteizen, eta Trenton, Italian ere ikasi zuen. Kartzelan egon zen derrigorrezko soldaduzka egin ez zuelako. Bilbao-New York-Bilbao bere lehenengo nobela izan zen eta jakin-min handia piztu zuen. Hainbat sari eman zizkioten nobela horregatik, Kritika saria eta Espainiako Literatur saria. Gainera, 14 hizkuntzatarara dago itzulita, albanierara adibidez.

Nobela honetan, idazlea bera da protagonista eta prestatzen ari den nobela baten kontaketa egiten du, New Yorkeko FJKra egiten duen bidai bat aitzakiatzat harturik. Prestatzen ari den nobelak euskal arrantzaren bilakaeraren azterketa egiten du eta, horretarako, Uribe familiaren azken hiru belaunaldiak aztertzen ditu. Batetik, Liborio aitona, "Dos Amigos" itsasontzia erabiltzen zuen arrantzan ibiltzeko. Izen horren zergatiak jakin-mina sortzen du idazleagan eta beste laguna nor den jakiteko ikertzen hasten da. Horrela, Bastida arkitektoak eta Arteta margolariak bere aitonaaren bizitzan garrantzi handia izan zutela deskubritzen du, hondartzan zituen udatiarrentzako kasetetan ezagutu zituen intelektualak. Intelektual horien inguruko jendearekin elkarrizketak izaten ditu eta, azkenean, izena itsasontziaren aurreko jabeak jarri ziola jabetzen da. Bestalde, aita Josek "Toki-Argi" itsasontzian egiten zuen lan, Eskoziatik hurbil zegoen Rockall inguruan arrantzan ibiltzea gustuko zuen. Honak bere semeei lurreko lan bat bilatzeko esan zien; eta, horrela, Kirmen Uribek lehorreko lana aukeratu zuen. Protagonista bere emaztea den Nerearekin bizi da eta hark aurretik zuen Unai semearekin.

Emandako pasartean hiru belaunaldiak ageri dira. Aitonari buruz ez da ezer esaten baina bai bere adiskide zen Bastidari buruz. Idazlea Carmen Bastidarekin kontaktuan jarri zen eta honak eguneroko bat eman zion, informazio gisa. Bestalde, aita Joseren istorioa agertzen da, idazlearena ere badena. Aita lemazaina zen eta denbora gutxi pasatzen zuen familiarekin. Horregatik egiten zituzten horrelako bidaiak. Nahiz eta aitak lehorreko lan bat nahi zuen bere semeentzat, belaunaldiz belaunaldi igarotako lana ere jakin behar zuten. Azkenik, protagonistaren beraren istorioa agertzen da, Bilboko Loiu aireportutik New Yorkeko JFK aireportura egiten duen bidai.

Oro har, nobela entretenigarria dela esan dezakegu, gehienbat euskaldunontzat. Honekin, gure aurreko belaunaldietako ohiturak gaur egun ditugunekin konparazio bat egiten duenez, haien bizitzaz asko ikas dezakegu. Gainera, nahiz eta flash-back-ak eta pasadizoen kontaketa erabiltzen duen, istorio lineala da, ildo nagusi bati jarraitzen baitio. Bestalde, hainbat istorio desberdin tartekatzeak ulermena oztopa dezake, ez duelako istorioen arteko banaketa ondo zehazten, saltoka ibiliko balitz bezala kontatzen du.

Baliabide desberdinak erabiltzen ditu; nahiz eta gehien agertzen dena narrazioa izan, deskribapenak eta elkarrizketak tartekatzen ditu. Deskribapenak egitean, oso behatzailea den idazlea dela ohartzeko gara, egoerak zehaztasun askorekin kontatzen baititu.

Lehen Kal. 5,7
Zuzenketa +2,0
Azken Kal. > 7,7

2.7 B2-BATX2 | 4 Azken bertsioa (marka barik)

BILBAO-NEW YORK-BILBAO

Pasarte hau Bilbao-New York-Bilbao liburuaaren parte da, Kirmen Uribek idatzitakoa. 1970ean jaio zen Ondarroan, Bizkaian, arrantzale familia batean. Euskal Filologia ikasi zuen Gasteizen, eta Trenton, Italian ere ikasi zuen. Kartzelan egon zen derrigorrezko soldaduzka egin ez zuelako. Bilbao-New York-Bilbao bere lehenengo nobela izan zen eta jakin-min handia piztu zuen. Hainbat sari eman zizkioten nobela horregatik, Kritika saria eta Espainiako Literatur saria. Gainera, 14 hizkuntzatarara dago itzulita, albanierara adibidez.

Nobela honetan, idazlea bera da protagonista eta prestatzen ari den nobela baten kontaketa egiten du, New Yorkeko FJKra egiten duen bidaiari bat aitzakiatzat harturik. Prestatzen ari den nobelak euskal arrantzaren bilakaeraren azterketa egiten du eta, horretarako, Uribe familiaren azken hiru belaunaldiak aztertzen ditu. Batetik, Liborio aitona, "Dos Amigos" itsasontzia erabiltzen zuen arrantzan ibiltzeko. Izen horren zergatiak jakin-mina sortzen du idazleagan eta beste laguna nor den jakiteko ikertzen hasten da. Horrela, Bastida arkitektoak eta Arteta margolariak bere aitonaaren bizitzan garrantzi handia izan zutela deskubritzen du, hondartzan zituen udatarrantzako kasetetan ezagutu zituen intelektualak. Intelektual horien inguruko jendearekin elkarrizketak izaten ditu eta, azkenean, izena itsasontziaren aurreko jabeak jarri ziola jabetzen da. Bestalde, aita Josek "Toki-Argi" itsasontzian egiten zuen lan, Eskoziatik hurbil zegoen Rockall inguruan arrantzan ibiltzea gustuko zuen. Honen bere semeei lurreko lan bat bilatzeko esan zien; eta, horrela, Kirmen Uribek lehorreko lana aukeratu zuen. Protagonista bere emaztea den Nerearekin bizi da eta hark aurretik zuen Unai semearekin.

Emandako pasartean hiru belaunaldiak ageri dira. Aitonari buruz ez da ezer esaten baina bai bere adiskide zen Bastidari buruz. Idazlea Carmen Bastidarekin kontaktuan jarri zen eta honen eguneroko bat eman zion, informazio gisa. Bestalde, aita Joseren istorioa agertzen da, idazlearena ere badena. Aita lemazaina zen eta denbora gutxi pasatzen zuen familiarekin. Horregatik egiten zituzten horrelako bidaiak. Nahiz eta aitak lehorreko lan bat nahi zuen bere semeentzat, belaunaldiz belaunaldi igarotako lana ere jakin behar zuten. Azkenik, protagonistaren beraren istorioa agertzen da, Bilboko Loiu aireportutik New Yorkeko JFK aireportura egiten duen bidaiari.

Oro har, nobela entretenigarria dela esan dezakegu, gehienbat euskaldunontzat. Honekin, gure aurreko belaunaldietako ohiturak gaur egun ditugunekin konparazio bat egiten duenez, haien bizitzaz asko ikas dezakegu. Gainera, nahiz eta flash-back-ak eta pasadizoen kontaketa erabiltzen duen, istorio lineala da, ildo nagusi bati jarraitzen baitio. Bestalde, hainbat istorio desberdin tartekatzeak ulermena oztopa dezake, ez duelako istorioen arteko banaketa ondo zehazten, saltoka ibiliko balitz bezala kontatzen du.

Baliabide desberdinak erabiltzen ditu; nahiz eta gehien agertzen dena narrazioa izan, deskribapenak eta elkarrizketak tartekatzen ditu. Deskribapenak egitean, oso behatzailea den idazlea dela ohartzeko gara, egoerak zehaztasun askorekin kontatzen baititu.

2.8 B2-BATX2 | 1 Idazlana

BIHOTZ GOSETIEN KLUBA

Ipuin zati hau, Bihotz gosetien kluba liburuaren ipuin sorta baten zatia da.

Bihotz gosetien kluba Xabier Mendiguren idatzitako liburu bat da. Xabier Mendiguren Donostian jaio zen 1964. urtean eta Beasainen bizi izan da txiki txikitatik.

Euskal filologia ikasi zuen EHU-n eta filologia hispanoa ere. Lan asko argitaratu ditu zeinek sari asko irabazi ditu. Ipuinak egiten ditu bai gazteentzat bai helduentzat eta baita antzezlanak ere.

80. hamarkadatik da editorea lanbidez eta Elkarren lan egiten du.

Bihotz gosetien kluba bost ipuinez osatutako liburua da. Bost ipuinak desberdinak dira eta pertsonaia desberdinak osatzen dute. Baina, bi ezaugarri dituzte komunean bost ipuinek. Alde batetik, izenburua dioen bezala, ipuinen protagonistak bihotza gose dute eta bestetik, guztiak bukaera zabal bat dute, hau da, amaiera asmatu dezakegu.

Gainera, ipuin hauek ulertzeko errezak dira, eguneroko bizitzan ezagunak egiten zaizkigun sentimenduez hitz egiten gaituela.

Liburu hau, ulertzeko errezak da erabiltzen duen euskara ulerkerria delako. Gainera, deskribapena eta elkarrizketa erabiltzen duenez arinagoa da. Baina, nire ustez liburua ez da gomendagarria bost ipuinetatik bakarrik bat ondo dagoelako besteei edukia falta baitzaie.

Ipuin zati hau konkretuki, Bihotz gosetien klubaren liburuaren bigarren ipuinari dagokio.

Ipuin honetan, lau pertsonai nagusi daude. Esteban, ipuinaren protagonista eta produktore lanbidea eskuratu duen gizona da. Maitte, Estebanen idazkaria. Olatz, Estebanen lankidea. Eta Mikel, gidoi-egile bat, Estebanekin lan egiten duena.

Zati hau ipuinaren erdialdeari dagokio gutxigorabehera.

Esteban, produktore lanbidea eskuratu berri duen gizona da. Bere lanean hainbat produkzio desberdin egiten egon da. Egun batean, produkzio bat egiten dagoela produktore-langile bat etortzen da laguntzera Olatz izenekoak. Hasieran, Estebanek ez du begi onekin ikusten entzufatuta izan dela pentsatzen baitu. Baina, denbora aurrera doala, beraz maitemintzen doa.

Orduan, Esteban Olatz konkistatzeko ahalegin desberdinak egiten ditu. Egun batean bururatzen zaio, Felixi, bere lankide bati mendian duen etxe bateko giltzak eskatzea Olatzekin joateko.

Arraroegi ez izateko produkzio bat antolatzeke eskusarekin gonbidatzen du eta beste bi lankide gonbidatzen ditu. Orduan, bi egunak pasatzera baino azkenean dena txarto ateratzen da eta bueltatzen dira elkarrekin momenturik izan gabe.

Esan bezala, ipuin hau bost ipuinetako bat da, bigarrena. Gainera, bakoitza, beste gai desberdinetaz dihardu. Lehenengoa, bi perikitoen amodioa azaltzen du, hau da, nola perikito bat hiltzeaz dagoen bere bikotekidetik banandu dutelako.

Hirugarrena, emakume batek autobusez egindako bidaian izandako bizipenak eta sentimenduak aztertzen ditu.

Laugarrena, gizon bat bere neskalagunagatik abandonatua izan ondoren nola bere neskaarekin maitemintzen den azaltzen du.

Bostgarrena eta azkena, gizon bat nola bere lankideaz maitemintzen dagoen eta nola esan ez dakien aztertzen du.

Beraz, nire ustez, interesgarriena bigarrena izan da eta bakarrik gomendatuko nuke hori irakurtzea, baina orokorrean ez zait gustatu liburua, ez da espero nuena izan.

Hitz kopurua: .....

Edukia	.....	/ 2,5
Moldea	.....	/ 2,5
Zuzent.	.....	/ 5
Guztira	.....	/ 10

2.8 B2-BATX2 | 2 Markatuta eta kalifikatuta

BIHOTZ GOSETIEN KLUBA

Ipuin zati hau, Bihotz gosetien kluba liburuaren ipuin sorta baten zatia da.

Bihotz gosetien kluba Xabier Mendiguren idatzitako liburu bat da. Xabier Mendiguren Donostian jaio zen 1964. urtean eta Beasainen bizi izan da txiki txikitatik.

Euskal filologia ikasi zuen EHUn eta filologia hispanoa ere. Lan asko argitaratu ditu zeinek sari asko irabazi ditu. Ipuinak egiten ditu bai gazteentzat bai helduentzat eta baita antzezlanak ere.

80. hamarkadatik da editorea lanbidez eta Elkarren lan egiten du.

Bihotz gosetien kluba bost ipuinez osatutako liburua da. Bost ipuinak desberdinak dira eta pertsonaia desberdinak osatzen dute. Baina, bi ezaugarri dituzte komunean bost ipuinek. Alde batetik, izenburua dioen bezala, ipuinen protagonistak bihotza gose dute eta bestetik, guztiak bukaera zabal bat dute, hau da, amaiera asmatu dezakegu.

Trainera, ipuin hauek ulertzeko errezak dira, eguneroko bizitzan ezagunak egiten zaizkigun sentimenduez hitz egiten gaituela.

Liburu hau, ulertzeko errezak da erabiltzen duen euskara ulerkorra delako. Gainera, deskribapena eta elkarrizketak erabiltzen duenez aringoa da. Baina, nire ustez liburu ez da gomendagarria bost ipuinetatik bakarrik bat ondo dagoelako besteei edukia falta baitzaie.

Ipuin zati hau konkretuki, Bihotz gosetien klubaren liburuaren bigarren ipuinari dagokio.

Ipuin honetan, lau pertsonai nagusi daude. Esteban, ipuinaren protagonista eta produktore lanbidea eskuratu duen gizona da. Maite, Estebanen idazkaria. Olatz, Estebanen lankidea. Eta Mikel, gidoi-egile bat, Estebanekin lan egiten duena.

Zati hau ipuinaren erdialdeari dagokio gutxi gora-behera.

Esteban, produktore lanbidea eskuratu berri duen gizona da. Bere lanean hainbat produkzio desberdin egiten egon da. Egun batean, produkzio bat egiten dagoela produktore-langile bat etortzen da laguntzera Olatz izenekoa. Hasieran, Estebanek ez du begi onekin ikusten entzutatuta izan dela pentsatzen baitu. Baina, denbora aurrera doala, beraz maitemintzen doa.

Orduan, Esteban Olatz konkistatzeko ahalegin desberdinak egiten ditu. Egun batean bururatzen zaio, Félix, bere lankide bati mendian duen etxe bateko giltzak eskatzea Olatzekin joateko.

Arraroegi ez izateko produkzio bat antolatzeke eskusarekin gonbidatzen du eta beste bi lankide gonbidatzen ditu. Orduan, bi egunak pasatzera baino azkenean dena txarto ateratzen da eta bueltatzen dira elkarrekin momenturik izan gabe.

Esan bezala, ipuin hau bost ipuinetako bat da, bigarrena. Gainera, bakoitza beste gai desberdinetaz dihardu. Lehenengoa, bi perikitoen amodioa azaltzen du, hau da, nola perikito bat hiltzear dagoen bere bikotekidetik banandu dutelako.

Hirugarrena, emakume batek autobusez egindako bidaian izandako bizipenak eta sentimenduak aztertzen ditu.

Laugarrena, gizon bat bere neskalagunagatik abandonatua izan ondoren nola bere nekameaz maitemintzen den azaltzen du.

Bostgarrena eta azkena, gizon bat nola bere lankideaz maiteminduta dagoen eta nola esan ez dakien aztertzen du.

Beraz, nire ustez, interesgarriena bigarrena izan da eta bakarrik gomendatuko nuke hori irakurtzea, baina orokorrean ez zait gustatu liburu, ez da espero nuena izan.

Hitz kopurua: 427

Edukia	1,9	/ 2,5
Moldea	1,3	/ 2,5
Zuzent.	0,0	/ 5
Guztira	3,2	/ 10

AKATSAK 46,0
 $46,0 \times 100 / 427$

2.8 B2-BATX2 | 3 Zuzenduta (moldapenak nabarmenduta)

BIHOTZ GOSETIEN KLUBA

Narrazio zati hau Bihotz gosetien kluba liburuko narrazio sorta baten zatia da.

Bihotz gosetien kluba Xabier Mendigurenek idatzitako liburu bat da. Xabier Mendiguren Donostian jaio zen 1964. urtean eta Beasainen bizi izan da txiki-txikitatik. Euskal Filologia ikasi zuen EHUUn eta bai Filologia hispanikoa ere. Lan asko argitaratu ditu, zeinekin sari asko irabazi dituen. Narrazioak egiten ditu, bai gazteentzat, bai helduentzat eta bai antzezlanak ere. 80ko hamarkadatik da editorea lanbidez eta Elkarren lan egiten du.

Bihotz gosetien kluba bost narrazioz osatutako liburua da. Bost narrazioak desberdinak dira eta pertsonaia desberdinek osatzen dituzte. Baina bi ezagarririk dituzte komunean bost narrazioek. Alde batetik, izenburuak dioen bezala, narrazioetako protagonistek bihotza gose dute eta, bestetik, guztiak bukaera irekia dute, hau da, amaiera asma dezakegu. Gainera, narrazio hauek ulertzeko errazak dira, eguneroko bizitzan ezagunak egiten zaizkigun sentimenduez hitz egiten digute eta.

Liburu hau ulertzeko erraza da, erabiltzen duen euskara ulergarria delako. Gainera, deskribapenak eta elkarrizketak erabiltzen dituen arinagoa da. Baina, nire ustez, liburua ez da gomendagarria bost narrazioetatik bat baino ez dagoelako ondo, besteei edukia falta baitzaie.

Narrazio zati hau, konkretuki, Bihotz gosetien kluba liburuko bigarren narrazioari dagokio. Narrazio honetan, lau pertsonaia nagusi daude: Esteban, narrazioko protagonista eta produktore lanbidea eskuratu duen gizona da; Maite, Estebanen idazkaria; Olatz, Estebanen lankidea; eta Mikel, gidoi-egile bat, Estebanekin lan egiten duena.

Zati hau narrazioaren erdialdean kokatzen da, gutxi gorabehera. Esteban produktore lanbidea eskuratu berri duen gizona da. Bere lanean hainbat produkzio desberdin egiten egon da. Egun batean, produkzio bat egiten dagoela produktore lankide bat etortzen da laguntzera, Olatz izenekoa. Hasieran, Estebanek ez du begi onekin ikusten, entxufatuta izan dela pentsatzen baitu. Baina, denbora aurrera doala, berarekin maitemintzen doa. Orduan, Estebanek Olatz konkistatzeko ahalegin desberdinak egiten ditu. Egun batean bururatzen zaio Felixi, bere lankide bati, mendian duen etxe bateko giltzak eskatzea Olatzekin joateko. Arraroa ez izateko produkzio bat antolatzeke aitzakiarekin gonbidatzen du eta beste bi lankide gonbidatzen ditu. Orduan, bi egunak pasatzera, baina azkenean dena txarto ateratzen da eta bueltatzen dira elkarrekin egoteko momenturik izan gabe.

Esan bezala, narrazio hau bost narrazioetako bat da, bigarrena. Gainera, bakoitza gai desberdin bati buruz da. Lehenengoak bi perikitoren amodioa azaltzen du, hau da, nola perikito bat hiltzeaz dagoen bere bikotekideagandik banandu dutelako. Hirugarrenak emakume batek autobusez egindako bidaiari izandako bizipenak eta sentimenduak aztertzen ditu. Laugarrenak gizon bat bere neskalagunak abandonatua izan ondoren nola bere nekamearekin maitemintzen den azaltzen du. Bosgarrenak eta azkenak gizon bat nola bere lankidearekin maitemintzen dagoen eta nola esan ez dakien kontatzen du.

Beraz, nire ustez, interesgarriena bigarrena izan da eta horixe bakarrik irakurtzea gomendatuko nuke baina, oro har, ez zait gustatu liburua, ez da izan espero nuena.

Lehen kal. 3,2
Zuzenketa +2,0
Azken kal. > 5,2

2.8 B2-BATX2 | 4 Azken bertsoia (marka barik)

BIHOTZ GOSETIEN KLUBA

Narrazio zati hau Bihotz gosityen kluba liburuko narrazio sorta baten zatia da.

Bihotz gosityen kluba Xabier Mendigurenek idatzitako liburu bat da. Xabier Mendiguren Donostian jaio zen 1964. urtean eta Beasainen bizi izan da txiki-txikitatik. Euskal Filologia ikasi zuen EHUUn eta bai Filologia hispanikoa ere. Lan asko argitaratu ditu, zeinekin sari asko irabazi dituen. Narrazioak egiten ditu, bai gazteentzat, bai helduentzat eta bai antzezlanak ere. 80ko hamarkadatik da editorea lanbidez eta Elkarren lan egiten du.

Bihotz gosityen kluba bost narrazioz osatutako liburua da. Bost narrazioak desberdinak dira eta pertsonaia desberdinek osatzen dituzte. Baina bi ezagarririk dituzte komunean bost narrazioek. Alde batetik, izenburuak dioen bezala, narrazioetako protagonistek bihotza gose dute eta, bestetik, guztiak bukaera irekia dute, hau da, amaiera asma dezakegu. Gainera, narrazio hauek ulertzeko errazak dira, eguneroko bizitzan ezagunak egiten zaizkigun sentimenduez hitz egiten digute eta.

Liburu hau ulertzeko erraza da, erabiltzen duen euskara ulergarria delako. Gainera, deskribapenak eta elkarrizketak erabiltzen dituen arinagoa da. Baina, nire ustez, liburua ez da gomendagarria bost narrazioetatik bat baino ez dagoelako ondo, besteei edukia falta baitzaie.

Narrazio zati hau, konkretuki, Bihotz gosityen kluba liburuko bigarren narrazioari dagokio. Narrazio honetan, lau pertsonaia nagusi daude: Esteban, narrazioko protagonista eta produktore lanbidea eskuratu duen gizona da; Maite, Estebanen idazkaria; Olatz, Estebanen lankidea; eta Mikel, gidoi-egile bat, Estebanekin lan egiten duena.

Zati hau narrazioaren erdialdean kokatzen da, gutxi gorabehera. Esteban produktore lanbidea eskuratu berri duen gizona da. Bere lanean hainbat produkzio desberdin egiten egon da. Egun batean, produkzio bat egiten dagoela produktore lankide bat etortzen da laguntzera, Olatz izenekoa. Hasieran, Estebanek ez du begi onekin ikusten, entxufatuta izan dela pentsatzen baitu. Baina, denbora aurrera doala, berarekin maitemintzen doa. Orduan, Estebanek Olatz konkistatzeko ahalegin desberdinak egiten ditu. Egun batean bururatzen zaio Felixi, bere lankide bati, mendian duen etxe bateko giltzak eskatzea Olatzekin joateko. Arraroa ez izateko produkzio bat antolatzeke aitzakiarekin gonbidatzen du eta beste bi lankide gonbidatzen ditu. Orduan, bi egunak pasatzera, baina azkenean dena txarto ateratzen da eta bueltatzen dira elkarrekin egoteko momenturik izan gabe.

Esan bezala, narrazio hau bost narrazioetako bat da, bigarrena. Gainera, bakoitza gai desberdin bati buruz da. Lehenengoak bi perikitoren amodioa azaltzen du, hau da, nola perikito bat hiltzeaz dagoen bere bikotekideagandik banandu dutelako. Hirugarrenak emakume batek autobusez egindako bidaiari izandako bizipenak eta sentimenduak aztertzen ditu. Laugarrenak gizon bat bere neskalagunak abandonatua izan ondoren nola bere neskaarekin maitemintzen den azaltzen du. Bosgarrenak eta azkenak gizon bat nola bere lankidearekin maitemintzen dagoen eta nola esan ez dakien kontatzen du.

Beraz, nire ustez, interesgarriena bigarrena izan da eta horixe bakarrik irakurtzea gomendatuko nuke baina, oro har, ez zait gustatu liburua, ez da izan espero nuena.